

เทศน์เช้า วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๘

พระอาจารย์สงข มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

โตขึ้นเราต้องทำมาหากิน โตขึ้นเราต้องมีอาชีพ การมีอาชีพเพื่อดำรงชีพ เพื่อดำรงชีวิต ชีวิตนี้มีค่า มีค่ามากมาย พ่อแม่เกิดมา พ่อแม่ให้เกิดมา เลี้ยงมาตั้งแต่ดินเท่าฝายหอย เด็กไม่เลี้ยงนะ โตขึ้นมาไม่ได้หรอก เด็กมันต้องมีพ่อแม่ดูแลมัน ถ้ามีพ่อแม่ดูแลมัน เด็กนะพ่อแม่ก็ปรารถนาให้ ลูกเราฉลาด ให้ลูกเราเป็นคนดีทั้งนั้นแหละ แต่ลูกของเรามันก็พันธุกรรมของเขา เวกกรรมของเขา แต่เวกกรรมของเขาขนาดไหนนั่นมันเป็นอดีต

อดีต อนาคตแก้ไขไม่ได้ องค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้แก่ที่ปัจจุบันนี้ ปัจจุบันนี้เราก็ พุ่มพริก เราพุ่มพริก เราดูแล เรายังรักษา เราต้องการให้ลูกของเราเข้มแข็ง ให้ลูกของเราฉลาด เรา ต้องการทั้งนั้นแหละ ความต้องการอย่างนี้มันก็แรงปรารถนา เราก็พยายามสร้างสภาวะแวดล้อม ที่ดี แต่เขาก็ต้องมีบุญมีกรรมของเขาด้วย เขามีบุญมีกรรมของเขาด้วย เห็นไหม เวลามีนบุญมีกรรม เราส่งเสริมมันจะมีคุณงามความดีของเขา

นี่เวลาอ่านประวัติหลวงปู่ตื้อท่านบอกเลยนะพ่อแม่ทำกรรม มนุษย์เกิดมาทำบาป นี่ทำ บาป เกิดมาทำบาป ถ้าเกิดมาทำแต่บาปแต่กรรม ถ้าทำแต่บาปแต่กรรม เราศึกษาธรรมะขององค์กร สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เข้าใกล้ผู้ทรงศีล เข้าใกล้ครูบาอาจารย์ของเราที่มีศีลมีธรรม ถ้ามีศีล มีธรรมเราจะประพฤติปฏิบัติธรรม เราไม่เกิดมาทำบาป กรรมคือการกระทำ กรรมดีก็ได้ กรรม ชั่วก็ได้ แต่ถ้ากรรมของโลก คุณสิคนเราเวลามีปัญญาทางโลก โลกียปัญญา มีปัญญาทางโลก มี การประสบความสำเร็จในชีวิตทั้งนั้นแหละ แต่เขาว่าแห้วเขาไม่มีทางไป

เขาไม่มีทางไปนะ ชีวิตนี้มันคืออะไร แล้วมันมาจากไหน นี่เขาไม่มีทางไปของเขา แต่ถ้า คนเรามีอำนาจวาสนา นี่ศึกษาธรรมะขององค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สังฆธรรม เห็นไหม ศีล สมาธิ ปัญญา ถ้ามันเกิดปัญญามันจะเข้าใจสัจจะของชีวิต ชีวิตนี้คืออะไร นี่ชีวิตนี้คืออะไร กำเนิด ๔ ในไข่ ในครรภ์ ในน้ำคร่ำ ในโอปปาติกะ กำเนิดในสามโลกธาตุ กามภพ รูปภพ อรูป

ภพ เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ มันเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ แล้วมันเริ่มต้นตรงไหน แล้วมันจบลงที่ไหนละ นี่เราเห็นไม่ได้เริ่มต้นที่ไหน จบลงที่ไหน

ที่นี้เริ่มต้นที่ไหนแล้วจบลงที่ไหน อันนั้นเราไม่ต้องไปสนใจ เวลาสนใจเราสนใจคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนอยู่แล้ว เวลาสอนท่านสอนให้มีสติ เวลาท่านจะปรินิพพาน เห็นไหม ภิกษุทั้งหลาย เธอจงพิจารณาสังขารด้วยความไม่ประมาทเถิด เราไม่ประมาทในชีวิตของเรา เราไม่ประมาทในความรู้สึกนึกคิดของเรา สิ่งที่เราเวลานั้นคิดมันไปกว่านั้นเอาความทุกข์ ความยากมาทับถมใจของเรา ถ้าเรามีสติปัญญา เรามีสติปัญญาขยับขยับมันได้

นี่คิดเท่าไรก็ไม่ต้องหยุดคิด ความคิดนี้หยุดได้ ความคิดนี้หยุดได้ ถ้ามันหยุดได้มันถึงเป็นสมาธิ ถ้ามันเป็นสมาธิไม่ได้มันจะหยุดได้อย่างไร นี่เขาบอกความคิดนี้หยุดไม่ได้ ความคิดหยุดไม่ได้ ก็เอ็งไม่เคยทำเอ็งก็ไม่รู้ว่ามันหยุดได้หรือไม่ได้ไง ถ้าขณะนี้ความคิดนี้หยุดไม่ได้ แสดงว่าคนนี้ทำสมาธิไม่เป็น คนๆ นี้ไม่เห็นจิตที่มันหยุดได้

คิดเท่าไรก็ไม่ต้องหยุดคิด แต่มันหยุดแล้วเดี๋ยวมันก็คิดอีก พอมันคิดอีกเพราะอะไร เพราะเรายังอ่อนด้อย แต่ถ้าเรามีสติปัญญามากขึ้น ขณิกสมาธิคือมันหยุดได้นิดหน่อย เวลาอุปจารสมาธิหยุดได้มากขึ้น หยุดได้มากขึ้นแล้วมีกำลังขึ้น อุปจาระมันออกรู้ได้ อธิปนาสมาธิมันหยุดได้หมดเลย สักแต่ว่ารู้ นี่อยู่ภายในเลย นี่ทำไมมันหยุดไม่ได้ ถ้ามันหยุดไม่ได้ก็เป็นสมาธิไม่ได้ ถ้าคนบอกว่าความคิดหยุดไม่ได้แสดงว่าเขาทำสมาธิไม่เป็น แล้วถ้าทำสมาธิเป็นแล้ว เวลาให้มันเกิดปัญญา ปัญญาเกิดอย่างไรละ

นี่เวลานั้นจะเกิดปัญญา เห็นไหม เวลาเกิดปัญญา เกิดภวานามยปัญญา ถ้าจิตมันสงบแล้วมันใช้ปัญญาของมันไป ถ้าเราทำกรรม ถ้าเราทำกรรม กรรม มโนกรรม ถ้ากรรมดี เวลาเขาสร้างเวรสร้างกรรม คนเราเกิดมาสร้างบาปสร้างกรรม ถ้าสร้างบาปสร้างกรรม เวลาทำอะไรมันมีความผิดพลาดเป็นเรื่องธรรมดา ธรรมดาอยู่ทางโลกมันก็สร้างเวรสร้างกรรมทั้งนั้นแหละ แต่ถ้าเรามีอำนาจวาสนา นี่มันนึกคิด คนเราจะนึกคิดได้นะ นึกคิดที่เราจะหาทางออกของเรา

ชีวิตนี้มาจากไหน ถ้าไม่มีการศึกษา ไม่มีปัญญาขึ้นมาเราจะเริ่มต้นตรงไหน ถ้าเริ่มต้นเพราะอะไร เพราะเรามีศรัทธาความเชื่อของเรา ถ้าเรามีสติเราพยายามทำของเรา งานการหน้าที่สิ่งใดเราก็ทำมาแล้ว เวลาทำงานอาบเหงื่อต่างน้ำทุกข์ยากมากนะ เวลาทุกข์ยากมาก นี่เราจะต้อง

วิเคราะห์วิจัย ต้องคำนวณว่ามันจะได้ ไม่ได้อย่างไร นี่ทุกข์ยากมาก แล้วเวลาจะเอาความคิดนี้ เวลาจะหยุดคิดมันหยุดอย่างไร ถ้าหยุดคิดนะ หยุดคิดได้

สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี จิตมันสงบ ความสงบนี้แลงมาด้วยอะไร แลงมาด้วยความเพียรชอบ ความเพียร ความวิริยะ ความอุตสาหะ นี่เราต้องการสิ่งใด เราไปที่ร้าน เราไปที่เขา จำหน่ายสินค้านั้น เราต้องการสินค้าอย่างไรก็ได้ ถ้าสินค้านั้นหมดเราสั่งล่วงหน้าก็ได้ เรามีเงินทองไปแลกเปลี่ยนมา เราได้ทุกอย่างที่เราปรารถนา แต่เวลาเราอยากมีสติสมบูรณ์ เราอยากจะเป็นคนที่ฉลาด เราอยากจะเป็นคนที่เท่าทันความคิดของตัวเอง เราอยากจะมีภาวนามยปัญญา หาซื้อไม่ได้ ครูบาอาจารย์องค์ไหนก็แลกเปลี่ยนให้เราไม่ได้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นคนที่ทางเท่านั้นๆ มันก็ย้อนกลับไปอยู่ที่อำนาจวาสนาของคน

ถ้ามีอำนาจวาสนามันคิด เห็นไหม ถ้าเรามีสติ มีปัญญารักษาหัวใจของเรา เรามีความสุขของเรา ถ้ามีความสุขจากภายใน ในบ้านของเราถ้ามีความสุขเราจะออกไปทำงานนอกบ้านได้สบายเลย ใครที่มีศีลไม่มีศีลนี้ สามิภรรยาไว้เนื้อเชื่อใจต่อกัน จะไปทำงานที่ไหน จะไปรอบโลกไม่เป็นไรสบายใจ ถ้ามันระแวง อะไรไม่ได้เลย ถ้ามันระแวง ในบ้านเราก็ไม่มีความสุขแล้ว ในบ้านเรามีแต่ความขัดแย้งไปหมดเลย จะทำอะไรนี้หว่าดระแวงไปหมดเลย สะดุ้งไปหมด เวลาทำอะไรก็จะผิดจะพลาด มันหว่าดระแวง

นี่ถ้าทำให้บ้านเรามีความสุข เขาจะทำหน้าที่การงานที่ไหน เขาทำได้ด้วยความสบายใจทำงานได้เต็มไม้เต็มมือ ในบ้านของเรามีความอบอุ่น ในบ้านของเรามีศีลมีธรรม ถ้าเราย้อนกลับมา ย้อนกลับมาในหัวใจละ นี่ในหัวใจใจ ชีวิตนี้มาจากไหน มันจะเห็นทันทีเลยถ้าจิตสงบ นี่มันมหัศจรรย์มาก มหัศจรรย์มาก มหัศจรรย์จนมาพูดกันพร้อมๆ อย่างที่เขาคุยกันนี้ว่างๆ ว่างๆ ไม่ได้หรอก ไอ้อย่างนี้มันเป็นโหวหารใจ มันเป็นโหวหาร

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอน สอนถึงว่าให้ปล่อยวาง อย่าให้ยึดติดสิ่งใด เราก็ปล่อยวางกันจนไม่มีหลักมีเกณฑ์อะไรกันเลย แต่เวลาจะปล่อยวาง เราปล่อยวางแต่เราต้องมีศีล มีสมาธิ มีปัญญา เราปล่อยวางกิเลสต้นหากความทะยานอยาก แต่เราพยายามสร้างคุณงามความดี ในใจของเรา ในใจของเรามันมันคงนะ มันมีสติ มีปัญญา ปล่อยวาง เห็นไหม ปล่อยวางแล้วก็ตื่น กระแส ใครว่าสิ่งใดก็เชื่อเขา ใครสร้างอะไรก็เชื่อเขา อย่างนั้นปล่อยวาง คนปล่อยวางมันต้องมี

สติ คนปล่อยวางต้องมีปัญญา ที่เขาพูดมันเป็นไปได้อย่างไร มันเป็นไปไม่ได้ ถ้ามันเป็นไปไม่ได้เราเชื่อได้อย่างไร นี่เราเชื่อไม่ได้

ถ้ามันมีปัญหา เห็นไหม เราเชื่อสิ่งนี้ไม่ได้ แล้วก็เชื่อความคิดเราไม่ได้อีกต่างหาก เวลาความคิดขึ้นมามันคิดหลอกเราทั้งนั้นเลย เราจะมีสติปัญญาอย่างไร กำหนดพุทโธ พุทโธ ใช้ปัญญาอบรมสมาธิ ถ้ามันจิตสงบเข้ามาได้ จิตสงบเข้ามาได้ไม่ต้องโลภมาก นักปฏิบัติจะโลภมาก อยากมีมรรค มีผล อยากจะรู้ อยากจะตรัสรู้ อยากจะมีคุณธรรม อยากไปหมดเลย แล้วก็ตื่นไฟ ไฟไหม้ฟาง ทำอะไรเวลาศรัทธามาที่ไอ้โฮ เข้มข้น ทำได้เต็มที่เลย พอมันเสื่อมไปหมด ศรัทธา ไฟไหม้ฟางแล้วก็เลิก

ม้าตีนตัน ม้าตีนตัน เห็นไหม นี่เข้าพรรษามา ๗ วัน มาวันนี้พระ สิ่งที่เราทำนี้ม้าตีนตัน ม้าตีนตันนะเวลาเราออกสตาร์ท แหม มันก็คัก มันไปได้ แล้วท่ามกลางละ แล้วปลายทางละมัน ยืนระยะไปได้ไหม ครูบาอาจารย์ของเรา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านเหมือนม้าอาชาไนย ท่านลงแข่งขันระหว่างกิเลสกับธรรมในหัวใจท่านมามหาศาล ท่านยืนระยะของท่านมาได้

การยืนระยะกับการประพฤติกปฏิบัตินะ คุณเวลาจิตมันไม่สงบทำอย่างไร เวลาสงบแล้ว เวลากิเลสมันต่อต้านมันทำอย่างไร มันต้องมีอุบายสิ กิเลสมันไม่ใช่ขอนไม้ นะ เวลามันนอนอยู่ เราเอาไม้จัดขอนไม้ขึ้นออกไป นี่ความรู้สึกนึกคิดมันปลิ้นปล้อน มันปลิ้นปล้อน มันหลอกหลวง มันมีเล่ห์กลทั้งนั้นแหละ กิเลสมันมีชีวิต กิเลสมันฉลาดกว่า กิเลสมันฉลาดกว่าเรา ปัญญาเราสู้มันไม่ได้หรอก มันฉลาดกว่า มันปลิ้นปล้อน มันหลอกหลวง มันสร้างสถานะอะไรเราเชื่อหมดเลย ภาวนา โธ้ย เป็นอย่างนั้นๆ

นี่ม้าตีนตัน เพราะอะไร เพราะมีความศรัทธาไง มันมีความศรัทธา นี่พลังงาน เห็นไหม ชาติรู้ ตันตติ ภวาสวะตัวภพ ความคิดมันเกิดจากภพ สิ่ง que ความคิดมันเกิดขึ้นมา มีศรัทธา มีความเชื่อ คิดสิ่งใด ปรารถนาสิ่งใดก็มีความอบอุ่น มีความมั่นใจ ก็ทำสิ่งนั้น ม้าตีนตัน ม้าตีนตันมันยืนระยะไปไม่ได้ไง ระหว่างกิเลสกับธรรมมันจะแข่งขันในหัวใจ ถ้ามันแข่งขันในหัวใจ ม้าตีนตัน กิเลสมันหลีกให้ กิเลสมันหลบหลีกให้ นี่กว่าตัวเองมีความสามารถ เวลากิเลสมันต่อต้าน กิเลสมันพลิกแพลงขึ้นมาล้มลูกกลูกหลาน เห็นไหม ม้าตีนตัน แล้วท่ามกลางละ แล้วที่สุดละ แล้วเราจะยืนระยะไปอย่างไร

ความขึ้นระยะของเรา เห็นใหม่ เราต้องมีครูบาอาจารย์ เวลาประพฤติปฏิบัติมันเหนื่อยล้า
แก่นของกิเลสนะ สิ่งใดในโลกนี้แก้ได้ทั้งนั้นแหละ คุณิสันดานของคนแก้ได้ใหม่ สันดานของ
คน ความรู้สึกนึกคิดของคน นั้นแหละตัวร้าย แล้วมันมีวิชา มีพญามาร ครอบคร้วของมารยุ
แห่เข้าไปอีก แล้วพอยุแห่เข้าไป คุณิเวลาใจมันจะปลิ้นมันวางแผนแนบเนียนเลย มันบอกมัน
ปลิ้นแล้วไม่มีใครจับมันได้ ในคุกใจเต็มเลย

นี่เวลามันคิดมันจะคิดทำร้ายเขา คิดน้อโก่งเขา มันวางแผนแนบเนียนเลย แต่การกระทำ
สิ่งใด อาชญากรรมที่ไหนมันต้องทิ้งร่องรอยของมันไว้ ผู้ที่เขาศึกษา ผู้ที่เขาค้นคว้าเขามีทาง
วิชาการเขาจะสืบค้นเข้าไปจนไปจับขโมยมันได้ จะจับโจรมันได้ กิเลสก็เหมือนกัน นี่ที่ว่ามัน
ฉลาดๆ มันพลิกแพลงอยู่ในหัวใจของเรา มันปลิ้นปล้อน มันหลอกลวงตลอดเวลา นี่มันทิ้ง
ร่องรอยไว้ไง ถ้ามันทิ้งร่องรอยไว้เรามีสติปัญญาอย่างน้อยแค่ไหน เราขึ้นระยะได้ เราสืบค้นมา
เราดูแล

นี่มันทิ้งร่องรอยไว้ ถ้ามันทิ้งร่องรอยไว้เราแยกแยะของเรา เรามีสติปัญญาของเรา เรา
ต่อสู้อันมัน แล้วเวลาภาวนาไป เวลากิเลสมีกำลังมันเหนื่อยยาก ครูบาอาจารย์ท่านประพฤติ
ปฏิบัติมานะ งานสิ่งใดทางโลก งานสิ่งใดทางโลกที่ว่าเราก็ทำงานมาแล้วทุกอย่าง อย่าง เวลาเราจะ
ปฏิบัติ งานที่ละเอียดที่สิ่งที่เป็นความคิด เอาชนะความคิดของเรา ถ้าเอาชนะความคิดของเรา เรา
จะเห็นเลย อืม เราคิดได้อย่างไรนี่ สิ่งที่เกิดขึ้นมามันมาจากไหน

เราคิดได้อย่างไร แล้วมันมานี่ทำไมเราไม่มีสติปัญญาเท่าทันความคิดเรานี้ละ แล้ว
ความคิดเวลาคิดมาแล้ว ถ้าเราไม่มีสติเราก็เชื่อ พอเราเชื่อแล้วเราก็ล้มลุกคลุกคลานไปกับมันนะ
มันลากไปเต็มกำลังของมันเลย แต่เพราะในปัจจุบันนี้เราฝึกหัดของเรา เห็นใหม่ พอเวลา
มีความคิดขึ้นมาสติมันทันเราคิดได้อย่างไร เราคิดได้อย่างไรนี่เราเท่าทัน แล้วเราเท่าทันแล้วเดียว
มันก็คิดอีก เพราะเรายังไม่ลบล้างต้นเหตุ

ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ เราจะลบล้างต้นเหตุมันได้อย่างไร ถ้าเราลบล้างต้นเหตุมันเรา
ตั้งสติขึ้นไปเราต้องจับได้ จับกาย จับเวทนา จับจิต จับธรรม ธรรมคือธรรมารมณ์ คือความคิดใจ
อารมณ์ความรู้สึกแต่เป็นธรรม เป็นธรรมเพราะมันมีสติ มีสมาธิมันเลยเป็นธรรม เป็นธรรม
เพราะอะไร เป็นธรรมเพราะรู้เท่า เราคิดได้อย่างไร แต่ถ้ามันเป็นกิเลสนะ อู๊ย เราคิดเก่ง เราคิดดี

เราทำดี มันไปแล้ว มันไปกว้านเอามาเต็มทีเลยมันยังไม่รู้ตัวมันนะ แต่ถ้าเรารู้เท่าทัน เราคิดได้
อย่างไร เราคิดได้อย่างไร

นี่ไงเราคิดได้อย่างไรเพราะเรามีสติ เรามีสมาธิ มันถึงเป็นสติปัญญา ๔ ชรรมารมณ
อารมณ์ อารมณ์ที่เป็นธรรม อารมณ์ที่มีคุณธรรม เพราะสติมันจับได้แล้วมันพลิกแพลงของมัน
มันพิจารณาของมัน ถ้าพลิกแพลงของมัน มันเท่าทันมันก็วาง วาง เห็นไหม วางแล้วมันเกิด เดียว
ก็เกิด เกิดมาจากไหนล่ะ เราไล่ต้อนเข้าไปประหวังกิเลสกับธรรมที่มันต่อสู้กันอยู่ในหัวใจของผู้ที่
ประพฤติปฏิบัติ มันต่อสู้กันในหัวใจของครูบาอาจารย์เรา

นี่ขึ้นระยะ ม้าตีนตัน ม้าท่ามกลาง ม้าตีนปลายเราจะต้องขึ้นระยะไปตลอด ถ้าเราขึ้นระยะ
ไปตลอด นี่การพิจารณาของเรามันเสมอต้นเสมอปลาย ในพระไตรปิฎกทุกวรรค ผู้ที่ประพฤติ
ปฏิบัติ ปฏิบัติที่ไม่ได้ผลเพราะการปฏิบัติไม่สม่ำเสมอ ธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าบัญญัติขึ้นมาเพื่อกวดคนหน้าด่าน ส่งเสริมคนที่มีคุณธรรมในหัวใจ คนที่ทำคุณงามความ
ดีส่งเสริมมัน ใครที่ศรัทธาแล้วให้ศรัทธามากขึ้น ใครที่ไม่ศรัทธาให้มาศรัทธา

เวลาประพฤติปฏิบัติไป ที่ปฏิบัติแล้วไม่ได้ผลเพราะการปฏิบัติความสม่ำเสมอ ความ
เสมอต้นเสมอปลาย ม้าตีนตัน ม้าท่ามกลาง ม้าตีนปลาย จะต้องความเสมอต้นเสมอปลาย ต่อสู้
กันไปด้วยสติ ด้วยปัญญา นี่การปฏิบัติมันทุกข์ยากอย่างนี้ แล้วระหว่างที่ม้า คูสิม้าเขาจะมาแข่ง
เขาต้องบำรุงมัน เขาต้องดูแลรักษาขนาดไหนให้มันแข็งแรง เวลาแข่งขันกันแล้วเขาก็ยังเบียดกัน
ยังมีการแทรกแซงกัน เวลาเราประพฤติปฏิบัติขึ้นไปกิเลสมันทิ่มมันตำตลอด

ครูบาอาจารย์ท่านประพฤติปฏิบัติแล้วท่านจะส่งเสริมอย่างนี้ ท่านจะดูแลเราอย่างนี้ นี่
คอยประคองเราให้เรามีกำลังขึ้นมาต่อสู้กับมันๆ ใจ ต่อสู้กับมันคือใคร พญามารมันไม่มีตัวไม่มี
ตนใจใหม่ แต่ตัวมันเป็นอย่างนี้ เวลาชำระล้างกิเลส กิเลสเป็นอย่างนี้ เวลาเขาฆ่ากิเลสต้องเห็น
การฆ่ากิเลส ขตาฏตังเกิดญาณทัสนะ ต้องรู้เห็นรู้แจ้งว่ากิเลสมันได้ชำระล้างแล้ว มันขาดออกไป
จากใจเราแล้ว เพราะมันไม่มีเกิดความลึกลงสย ว่างๆ ธรรมะเต็มหัวใจเลย แต่ไม่รู้มันมา
อย่างไร แล้วมันคิดอย่างไร แล้วไปอย่างไร มันไม่รู้อะไรเลย จนมันว่างๆ

ว่างๆ เห็นไหม สวมรอย ลิขสิทธิ์ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าศึกษาแล้ว
ว่าเข้าใจ แต่กิเลสมันละเอียดกว่า มันนอนเนื่องมากับหัวใจ กิเลสมันอยู่ที่ว่าหลังความดำริของเรา
ดำริของเรา นี่กิเลสทั้งนั้น เวลากิเลสเราไม่เคยรู้ไม่เคยเห็นมันเลย แล้วปฏิบัติไปมันจะเป็นการ

ชำระล้างได้อย่างไร แต่ถ้าเรามีสติ มีปัญญา เรามีความหมั่นเพียรของเรา เราต้องเห็นหน้ามัน เห็นหน้ามัน พิจารณามัน แล้วมันปล่อยวาง

ระหว่างที่เวลาคิดโดยกิเลสมันมีความรู้สึกอย่างนี้ นี่เลือดสูบฉีดแรงมากเลยเวลาโกรธ เวลามันเป็นธรรมนะระ่มเย็นไปหมดเลย พิจารณาด้วยปัญญาแล้วมันปล่อยวาง ว่าง โอ๊ย มีความสุขไปหมดเลย อารมณ์มันแตกต่างกัน แล้วเวลาที่ว่างๆ ว่างๆ ว่างๆ โดยที่ไม่มีเหตุมีผล คนกู้เงินเขามาใช้ เขาไม่ต้องทำงานเขาก็ได้เงินได้ ไอ้เราแอบเหงื่อต่างน้ำกว่าจะได้ ๕ บาท ๑๐ บาทเกือบตาย

นี่คนที่ปฏิบัติมาจะได้สัจจะความเป็นจริง เขาลงทุนลงแรงของเขาเป็นความจริงของเขา ไม่ใช่ไปหยิบฉวยของใครมา เงินทองของใครกองไว้แล้วเราไปหยิบฉวยมา ว่างๆ ว่างๆ ก็เงินเหมือนกัน เงินเหมือนกัน แต่ที่มาที่ไปมันแตกต่างกัน ที่มาที่ไปจากคนที่ทำธุรกิจ คนที่เขาทำหน้าที่การงานของเขา เขาแอบเหงื่อต่างน้ำมาเขาถึงได้เงินนั้นมา ไอ้นี้เดินไปหยิบฉวยของคนอื่นมา หยิบของใครมาก็บอกว่างๆ ว่างๆ ไปหยิบของใครมา มันไม่มีเหตุไม่มีผลอย่างนี้ไง

ฉะนั้น มันต้องมีเหตุมีผล ต้องประพฤติปฏิบัติตามความเป็นจริงของเราละ นี่ผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่เราฟังธรรมอย่างนี้ ถ้าฟังบ่อยครั้งเข้าตอกย้ำในหัวใจของเรา ถ้าตอกย้ำในหัวใจของเรา เรา จะชวนชวาย ชวนชวายทำงาน โยมเวลาทำงานมันเป็นวัตถุที่จับต้องได้ เวลาพระทำงานนะเดิน ไปก็เดินมา นั่งเฉยๆ นั่งมันงานอะไรนั้นนะ งานคันคว่ำหาใจ งานคันคว่ำหากิเลส เดินไปเดินมา ถ้ามันไม่มีสติ ไม่มีปัญญา ไม่มีงาน อาจารย์สิงห์ทองท่านเดินวันทั้งคืน เดินจนทางนี้เป็นร่อง เดินอยู่อย่างนั้นแหละ หลวงปู่ขาว ๓ เส้น

เราแอบเหงื่อต่างน้ำทำงาน พระกรรมฐานเดินไปเดินมา เดินมาเดินไป เดินไปเดินมา นี่ งานภายใน งานที่ท่านคันคว่ำหาใจของท่าน ชำระล้างของท่าน พิจารณาของท่าน นี่เวลาเป็นอึดอัด สมบัติ อึดอัดสมบัติในใจนั้น ในใจนั้นมีคุณธรรมในใจนั้น มีความสุข มีความสงบ มีความระงับ อยู่คนเดียวมีความสุขนะ ครูบาอาจารย์อยู่ที่ไหนท่านก็มีความสุขของท่าน มีความสุขของท่าน ไอ้ของเราวิ่งไปทั่วโลกเลยละ จะไปพักผ่อน จะไปทัศนอาจร หาเงินหาทองมาไปจ่ายเขา กลับมาก็เพลีย ต้องมาฟื้นฟูร่างกาย

เวลาได้ปัญญามา ปัญญาอย่างนั้น นี่สิ่งที่เราไปคูนมนุษย์สร้างทั้งนั้นแหละ แต่เวลาเรา คันคว่ำในหัวใจ อริยสัจ สัจธรรม ธรรมะมีอยู่โดยดั้งเดิม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้

รื้อค้น แล้วเราก็กำลังจะรื้อค้น รื้อค้นในใจของเรา ใต้ตัวเกิด ตัวแก่ ตัวเจ็บ ตัวตายที่มันนั่งกันอยู่
นี่รื้อค้นมัน ถ้ามันเป็นความจริงขึ้นมา

นี่เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพุทธศาสนาจะมีคุณค่าที่นี้มาก มีคุณค่ากับใจของเรามาก
เวลาใจพ้นจากทุกข์ ใจเป็นผู้ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย แต่ชีวิตนี้ต้องดับไป แต่ใจไม่เกิด ไม่แก่
ไม่เจ็บ ไม่ตาย แต่ถ้ามันไม่ปฏิบัติ นี่เราต้องเกิด ต้องแก่ ต้องเจ็บ ต้องตาย แล้วก็แบกบาปแบก
กรรมไปเกิดใหม่ แต่เวลาพิจารณาไปแล้วชีวิตนี้ต้องดับไป แต่ใจนี้ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย
เพราะ มันมีคุณธรรม มันมีสัจธรรมในหัวใจดวงนี้ เอวัง